

Писмо до китайските деца

Географията първа ме научи
де граничи вашата страна
и покъртенъ днесъ скърбяз за злия
случай,
не умирайте невинни на война.
Толко страшно е сега при васъ, раз-
бирамъ —
да замръкнете безъ майки и бащи! —
изъ видѣхъ сълзи свѣтящи да напиратъ
и отъ гладъ провисени плещи. —
Въ кинопрегледа представяха наскоро
какъ кръвта ви детска тамъ струи, —
изъ изтрѣпнахъ ужасенъ отъ тия хора —
съ картеници при васъ дошли.
Тѣй било по насъ въ далечнитѣ го-
дини —
врагъ дѣдитѣ ни въвъ бой навдвилъ, —
и Русия въ собствената му Родина
съ нашенци заслужено го би! .
Затова недейте плака, не скърбете
врагъ ли е, ще бѣде вѣчно врагъ,
ни ще дойдатъ и по вашитѣ полета
новъ Китай ще го подгони пакъ!
изъ затуй ви пиша тия топли думи, —
тѣгайте по мъжки вашитѣ сърца
отъ тукъ ви пращамъ намѣсто
куршуми
обичята на много български деца! .
Йорданъ Джбравъ нъ

„КАРТИННА ГАЛЕРИЯ“

е най-големото списание за деца и
юноши въ България. За м. мартъ
„Картинна галерия“ излиза съ
мартеница. — Мартенскиятъ брой
е съ цена 5 лева.
Годишенъ абонаментъ 40 лева.
Адресъ: ул. „Раковска“ 40 — София
Препоръчваме го на нашитѣ читатели!

ИГРИ И ЗАБАВИ

Ледъ въ кипяща вода

Това на пръвъ погледъ изглежда невѣ-
роятнo, или това е възможно. Всѣки може
самъ да опита това.

Нужна е за такъвъ опитъ една епру-
ветка (продълговата стъклена цевъ съ единъ
отворъ) и парче ледъ.

Като се държи една пълна съ вода
епруветка върху пламъка на спиртната лампа,
забелязваме, че водата започва бързо да
възвира. Ако обаче, държимъ стъкълцето
пакъ така, че да пѣпли само горната му
часть, то дълго остава все тѣй стопено, че
неможемъ да я държимъ съ ржката си.

Това се обяснява твърде просто: топлата
вода както всички тѣла се разширява и по-
ради това става по-лека. Въ сгорещената
часть на стъкленницата се изкачва именно
тази по-лека топла вода. Тя отива нагоре,
а горната студена вода спада надолу до
стопленото мѣсто. Тази обмѣна непрекъснато
продължава, докато най-сетне горната поло-
вина на стъкленницата започва да кипи.
Тежката, студена вода въ долната часть се за-
сѣга отъ топлението много слабо.

Още по-интересно и чудно става това,
ако поставимъ въ стъкленницата парченце
ледъ. Понеже е известно, че ледътъ е по-
лекъ отъ водата, той ще изплува отгоре.
Затова съ едно телце трѣбва да се притиска
къмъ дъното.

Тогава ще забележимъ едно твърде ин-
тересно нѣщо: въ единъ и сжщъ сждъ ще
се търпятъ ледътъ и кипящата вода — ле-
дътъ въ горния край на епруветката, а ки-
пящата вода въ — долния.

Абонирайте се за в. „Барабанче“!

КАКВО ДА ЧЕТЕМЪ?

„Ежо-Кежо Таралежо“ — разкази
отъ Панчо Михайловъ, издание „Завети“,
цена 50 лв. Доставя авторътъ.

Въ спретната книга отъ 64 стр. голѣмъ
форматъ, писателътъ Панчо Михайловъ,
който е родовенъ сътрудникъ на вестника
ни, е събралъ 17 отъ най-хубавитѣ си раз-
кази за деца и юноши.

Всичкитѣ разказчета носятъ въ себе си
една поука за малкитѣ читатели, единъ
съветъ за вършене добри дѣла и едно ука-
зание кое е лошо и какъ трѣбва да се па-
зимъ отъ него.

Вие, които ще се заинтересувате отъ
тази много хубава книга и която ще проче-
тете съ увлѣчение, ще почувствувате какъ
леко и съ каква топлота сж написани всички
разкази.

Панчо Михайловъ е единъ отъ нашитѣ
писатели — майстори на кжситѣ разкази.
Съ нѣколко изречения, съ нѣколко диалоги
той рисува цѣли картини, цѣла случка.

Препоръчваме на нашитѣ читатели да
си набавятъ книгата и да я прочетатъ. Отъ
нея тѣ ще научатъ много нѣща.

Е. Людски

Игра на цифри

37037	по	3	е	равно	на	111111
37037	по	6	е	равно	на	222222
37037	по	9	е	равно	на	333333
37037	по	12	е	равно	на	444444
37037	по	15	е	равно	на	555555
37037	по	18	е	равно	на	666666
37037	по	21	е	равно	на	777777
37037	по	24	е	равно	на	888888
37037	по	27	е	равно	на	999999

Ратаятъ Георги бѣше добъръ и
ослушенъ момъкъ. Почти самъ вър-
теше всичко въ чифлика. Сутринъ
ставаше рано-рано преди изгрѣвъ
лънце, помиташе голѣмия дворъ, из-
арваше на паша кравитѣ, овцитѣ,
посичваше обора и нахранваше пра-
венцата. Накрая, като натоварваше
магаренцето съ храна и копачки —
куцукъ, куцукъ — отиваше на къра.
Тамъ презъ цѣлия день се бавѣше.
Неуморно орѣше, копаеше земята,
аревичитѣ. На другия день пѣкъ
сито на воденицата ще занесе.
Вечерътъ, капналь отъ умора, се
нахранваше набързо и лѣгаше въ сѣ-
ното да си отпочине.
Но една вечеръ нѣщо много за-
бѣснѣ. Магаренцето само се прибра.
ре тукъ, бре тамъ потърсиха — нѣма
го. Зачудиха се всички. Да не сж го
прибрали мечкитѣ въ гората?
По едно време се задава. Върви
къвъ прегърбенъ, съ отпусната глава
се олюлява — накривилъ калпакъ
изпоцапанъ. Като че на воденицата
билъ.
Когато приближи до вратата, всички
идѣха, че се е здравата напилъ. Още

Ратаятъ Георги и магаренцето

Разказъ отъ Панчо Михайловъ

отдалече миришеше на вино. И не се
държи на краката си, ще падне.

Господарътъ му го хвана за яката
и силно го разтърси.

— Ти какво, напилъ си се като
свиня! . .

— Наистина, сгрѣшихъ, напихъ се. . .

— А какъ стана това?

— Отъ една чашка само.

Само отъ една чашка ли? Лъжешъ!

— Не, не лъжа. . . но ми я доли-
ваха.

— А-ха, и после?

— После, на. . . пиянъ съмъ. . . го
речи.

— Срамота е. . .

— Не искахъ, бога ми. . . а стана. . .

Какъ ли? Много просто. . . Първо бае
Сандо ме почерпи. Не, казахъ му,
бързамъ да се прибера въ кжщи. . .
А той, само една чаша, кай, на кракъ. . .
И азъ пихъ. . . После — чичо Влади.
Дърпахъ се, не искахъ. . . Стига ми,

казвамъ, а тѣ насила. . . Дее, ще из-
пиешъ още една чашка. . . Пихъ още
една. . . Чашка по чашка насѣбраха
се и така неусѣтно съмъ се напилъ.
А не искахъ. . . на. . . бога ми. . .

Господарътъ му се замисли. После
дигна глава, дяволито се усмихна и
рече:

— Я иди въ обора отвържи мага-
ренцето.

— Че. . . какво да правя?

Заведи го на чешмата да пие. . .

Така и направи ратаятъ Георги,
отвърза магаренцето и го поведе къмъ
чешмата.

Свиркаше му, подканяше го дълго,
но магаренцето не пие. Не му се ще.

— Виждашъ ли, на сила не можешъ

го накара да пие, — кротко го поучи
господарътъ. — А ти си по-лошъ и
отъ едно добиче — хемъ не си искалъ,
а си се напилъ.

Засрами се ратаятъ Георги, видѣ,
че е по-слабъ, по-безволенъ и отъ
едно магаре. И отъ тогава никога не
пие.

(Изъ книгата: „Ежо-Кежо Таралежо“)